

Seria Ficțiune. Autori români
este coordonată de Ovidiu Șimonca.

Renovări. Amenajări interioare
Mara Wagner

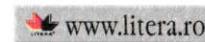
Fotografii interior: George Gramă
Ilustrație copertă © David Cantu

Copyright © 2019 Grup Media Litera
Toate drepturile rezervate

Editura Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Mihai Hordilă

Copertă: Petre Apostol

Layout interior: Bogdan Mitea

Tehnoredactare și prepress: Ana Vârtosu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WAGNER, MARA

Renovări : amenajări interioare / Mara Wagner -
București : Litera, 2019

ISBN 978-606-33-4565-4
821.135.1

Mara
Wagner

Renovări. Amenajări interioare

LITERA

București
2019

PARTEA I
AMOR/FIORI/PATIMĂ

Vie

mirosul tău pe pielea mea
amețitor și cald
mă învăluie și mă protejează
ca un nor de bine.

îmi adoarme creierul
cu mișcări legăname, elastice
sunt numai gând
intens, puternic,
cutremurător
și-mi simt trupul
cum mă doare plăcut
la fiecare mișcare,
sunt vie.

merg pe stradă,
derulez,
revăd cu ochii mintii,
zâmbesc oamenilor
și pare că totul e ireal.

Când te-am văzut prima oară îți purtais părul lung,
prins în coadă și aveai un tricot gri. Cineva ne-a prezentat,
am întins mâinile amândoi, ne-am privit în ochi și am plecat mai departe.

A trecut ceva vreme până când ne-am întâlnit din nou. Într-un club la subsolul unei case mi-ai părut copleșitor de frumos, exotic precum Ginghis-Han în tinerețe și de-o tristețe infinită. M-ai atras ca un magnet.

Împreună

trag din țigară în întunericul care ne-nfășoară
și mă întreb
dacă și pe tine te-a îmbătat gustul nostru,
dacă te-a amețit și pe tine
mirosul nostru
împreună.
Îmi trec degetele prin părul tău când adormi,
te țin strâns să nu-mi scapi și mă întreb
cât va dura,
dacă vom îmbătrâni
împreună,
tu și eu,
bunici cărunți în balansoare,
un câine mare, bătrân, dormind la picioarele noastre,
privind apusul împreună,
trebuie că am văzut asta într-un film.

Îmi place când adormi înaintea mea. Îți privesc profilul cum se conturează în întuneric, ochii închiși și liniștiți, expresia destinsă, pe buze un aproape zâmbet, alunecușor în somn și te duci. Eu rămân trează și te privesc, copleșită de instințe aproape materne, să-ți protejez somnul, să te odihnești, să nu mi te tulbure nimeni.

E întuneric și pace, gândurile se furișează de prin colțurile în care conștient le tot alung și mi se cuibăresc în orbite, să nu le mai pot trece cu vederea. Gânduri îndrăznețe, care vor și speră, își revendică drepturile lor de gânduri lacome, vor mai mult, vor o viață împreună, alături de tine, până la capăt, chiar aşa. Ar fi oare posibil? Să le permit să viseze?

Mi-ar plăcea

să ni se steargă contururile
să mă scufund în tine
ca o ceață, ca o fantomă,
să mă întind în corpul tău,
să-i iau forma,
mâini la mâini, picioare la picioare,
coastele să ni se întretaie,
inimile să se suprapună,
să bată la fel.

dimineața aș căsca și m-aș întinde leneș
în ritmul tău,
ne-am bea cafeaua împreună
de fiecare dată,
am coborî scările în același timp,
am respira la unison.

iar seara mi-aș face patul în tine,
îi-aș mânăgia gândurile,
aș trage pleoapele
și îi-aș păzi fiecare răsuflare
până dimineață.

Dimineața ai ritualul tău, îmi place să te urmăresc. Desculț și ciufulit, pășești somnoros pe gresia cu model retro a bucătăriei, picioarele îți descriu mereu același traseu. Întâi la fierbător, apoi spre chiuvetă, torni apă rece câteva secunde, apoi te întorci. Nu ai nevoie de mai mult de trei pași pentru fiecare drum, la mine sunt mereu mai mulți, dar tu ești înalt și ai picioare lungi.

Apeși butonul și scoți două căni din dulap, una pentru mine și una pentru tine, a ta e mereu aceeași, cea mai mare și mai încăpătoare, a mea e care se nimerește. Am și eu preferințele mele, totuși accept orice.

Cafeaua stă în cutia albastră din tablă, cu capacul care se scoate greu. Două lingurițe de cafea în cana ta, una în a mea, îmi beau cafeaua mai slabă. Apoi torni apa clocoțită în căni, amesteci și te duci la frigider după lapte. Alți trei pași înainte, alți trei pași înapoi.

Îți muți cana la fereastră, lângă locul în care stă mereu pisicul și privește afară. Felina se foiește deranjată în tihna ei, tu îți scoți pachetul de tutun, foițe, îți rulezi cu degete dibace și ochii mijiji în soare o primă țigară. Iei o gură de cafea, aprinzi țigara și sufli fumul cu o poftă pe care sunt aproape invidioasă.

Îți ador micile ritualuri, le prețuiesc și încerc să nu le tulbur, admirându-le fascinată de la o distanță cuminte.

Vis

ți-am navigat pe buze întreaga noapte
când zbuciumată de aprige furtuni
când liniștit plutind pe ape line
și la sfârșit am naufragiat
scăldată-n mânăieri și-n șoapte
pe țărmul unei insule
și m-am pierdut din nou în tine.

Seară de seară

mâinile tale
 mari și calde
le ții căuș,
îmi fac culcuș,
într-una mă ghemuiesc,
cu cealaltă mă acopăr,
mă învelesc bine
să nu pătrundă sub pătură
șerpi și balauri.
vocea ta calmă,
blândă și caldă
îmi spune povești,
mă farmecă
și mă leagănă,
se-așază în jurul meu
ca un cocon protector.
ochii tăi
pe jumătate închiși
veghează asupra-mi
ca doi cerberi blajini.
aşa învelită, vrăjită, păzită
aș putea dormi
o veșnicie.

Cuprins

Partea I	
AMOR/FIORI/PATIMĂ	7
Partea a II-a	
CASĂ/FAMILIE/COPII	33
Partea a III-a	
DEZECHILIBRU/ALIENARE/DELIR	73
Partea a IV-a	
ÎNCERCĂRI/TERAPII/RESEMNĂRI	125

În aceeași serie, la Editura Literă:

Mihai & Gabriel Vacariu, *Viața lui G.*